

arbejdet, og enkelte Steder rundt omkring i Kommunerne søge de mere eller mindre haardhændet at praktisere deres Ideer ud i Livet.

Vi have jo ovre i Vestjylland en Apostel for „Frihed, Lighed og Broderskab“, som undertiden tager noget haardt fat, ikke alene paa Modstandere, men ogsaa paa dem, som ved Tidernes Gunst eller Ugunst skulde være hans nære Venner og Forbundsfæller. Det skal jeg imidlertid lade ligge, men jeg skal holde mig til, hvorledes han og hans Parti i et enkelt Tilfælde have udnyttet deres kommunale Magtstilling til paa Grund af Stridigheder indenfor Arbejder-Organisationerne, de samvirkende Fagforbund og Kristeligt dansk Fællesforbund, at paaføre Borgerne, der ikke havde Spor med disse Stridigheder at gøre, store økonomiske Tab. Jeg vil her fremdrage et enkelt, et grelt Eksempel. Det har selvfølgelig stærkest Interesse i Esbjerg, men det er et Eksempel, som i Virkeligheden har Interesse for det hele Land, fordi der vil være adskillige andre Steder, hvor der kan være Fare for, at man vil bære sig ad paa lignende Vis, som det er sket dér.

Der opstod i afvigte Sommer en Konflikt mellem de Arbejdere, der stod i Fagforeningerne, og Arbejdere indenfor Kristeligt dansk Fællesforbund. Stridens Genstand og Spørgsmaalet om, hvem der havde Retten paa sin Side i disse Stridigheder, skal jeg ganske lade ligge. Jeg skal holde mig til Følgerne af Striden, saaledes som de viste sig i den By, jeg har den Ære at repræsentere. Fagforeningen bojkottede nogle Arbejdspladser, hvor Arbejdere fra Kristeligt dansk Fællesforbund vare beskæftigede. Man søgte at faa Konflikten mellem de paagældende Organisationer bilagt, idet de bojkottede Mestre stod indenfor Arbejdsgivernes Organisation. Men der opnaaedes ikke noget Forlig. Saa skete der det ejendommelige, at Esbjerg kommunale Elektricitetsværk blev inddraget i Striden, og her ere vi ved Sagens ømme Punkt. Elektricitetsværket har nemlig efter det Regulativ, som Byraadet i sin Tid — i 1907, da Socialdemokraterne havde Flertal i Byraadet — havde vedtaget, og som jeg formener maa være stadfæstet af Indenrigsministeriet, Eneret paa at indlægge Stik- og Maalerledninger til Bygninger. Nu skete der imidlertid dette, at de Elektrikere, som vare ansatte paa Elektricitetsværket, nægtede at indlægge Ledninger i de Bygninger, som vare opførte eller omforandrede af Arbejdere fra Kristeligt dansk Fælles-

forbund. Følgen heraf var, at disse Ejen- domme i flere Maaneder maatte undvære elektrisk Lys, da de ikke kunde faa Strøm til den Installation, som alt var foretaget, idet de ikke kunde faa Stikledninger til Bygningerne fra Hovedledningen. Striden mellem disse Organisationer havde altsaa til Følge, at Byens kommunale Værk, til hvilket alle skatteydende Borgere have bidraget for at faa Udbytte deraf, som af et Fællesgode, blev inddraget i Kampen mellem de to Organisationer. Skatteydere, der slet ikke havde været med i Striden, kunde nu ikke faa indlagt elektrisk Lys. Da de sluttede Akkord med de Murmestre, der senere bleve bojkottede af Fagforeningen, kunde de ikke paa Forhaand tænke sig den Mulighed, at der skulde komme Arbejderstridigheder, der ganske vist ikke havde til Følge, at de ikke kunde faa Bygningerne opført og gjort færdige, men derimod havde den Følge, at Byens kommunale Værk blandedes ind i Striden og derved blev til Skade for de næringsdrivende Borgere i Stedet for at gavne dem. Det maa dog være Formaalet for et kommunalt Værk, at det skal gavne Borgerne og ikke skade dem. Med en saadan Eneret — for dette Tilfældes Vedkommende altsaa for et Elektricitetsværk til at indlægge Ledninger fra Hovedledningen ind i Bygningerne — maa der jo ogsaa følge Forpligtelse til at udføre dette Arbejde overfor Grundejerne i den Rækkefølge, de stille Krav derom. Og naar et kommunalt Værk ikke kan eller ikke vil opfylde en saadan Forpligtelse paa Grund af Vanskeligheder fra Elektrikerens Side, maa det være Byraadets Pligt overfor Skatteyderne, Grundejere saavel som Lejere, hurtigst enten at faa Elektrikerne til at udføre Arbejdet eller ogsaa at faa Arbejdet udført f. Eks. ved, at Installationen i saadanne Tilfælde bliver frigiven til de private autoriserede Installatører.

Gjorde nu Byraadet dette, kan man spørge. Jeg maa hertil svare baade et Ja og et Nej. Byraadets socialdemokratiske Medlemmer benyttede sig nemlig af forskellige Paaskud til at trække Afgørelsen i Langdrag. Der var straks til at begynde med 3 Bygninger, som Elektricitetsværket ikke kunde faa Elektrikerne til at indlægge Lys til. Fra Ejernes Side blev der saa klaget til Borgmesteren over dette Forhold. Borgmesteren sendte Klagen til det tekniske Udvalg, og teknisk Udvalg indstillede, saa vidt jeg husker, til Byraadet, at man skulde give Installationen fri i disse og i lignende Tilfælde, saaledes at de private Installatører kunde udføre den,